

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

6. juli 2010

Endelig besvarelse af spørgsmål 26 alm. del ad § 8 stillet af Finansudvalget den 25. februar 2010

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Der ønskes en redegørelse for officielle statslige udmeldinger om:

- Exit-strategier, inkl. planer for bankernes tilbagebetaling af statslige indskud.
- Opsplitning af finansielle virksomheder.
- Begrænsninger ift. bankernes investeringsmuligheder.
- Ændret beskatning af den finansielle sektor.
- Opbygning af krisefonde til fremtidige redningsaktioner i den finansielle inkl. finansieringsgrundlag.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

1. Indledning

I forlængelse af den orienteringsskrivelse, som Finansudvalget modtog den 17. marts 2010, udsendte Økonomi- og Erhvervsministeriet et spørgeskema den 14. april 2010 til Sverige, Norge, Finland, England, Tyskland, Østrig, Holland, Belgien, Frankrig, Spanien, Italien, USA og Canada.

Sverige, Norge, Finland, England, Irland, Holland, Østrig, Belgien og Spanien har besvaret spørgeskemaet, og deres bidrag indgår uredigeret i vedlagte skema. Efterfølgende tilbød Irland selv uopfordret at medvirke i undersøgelsen, og deres besvarelse indgår ligeledes.

Det er ikke lykkedes at indhente bidrag fra Frankrig, Italien, USA og Canada inden for fristen, hvorfor de ikke indgår.

Det tyske finanstilsyn har fremsendt en besvarelse, som Tyskland ikke ønsker videregivet fra Finanstilsynet. Tyskland indgår derfor heller ikke.

Den engelske ambassade har bemærket følgende:

”HM Treasury bemærker, at grundet den igangværende valgkamp op til valget den 6. maj arbejder man i centraladministrationen under såkaldt ’purdah’, dvs. man er afskåret fra at udtale sig om policy-overvejelser og i øvrigt tilbageholdene med at udtale sig om

politisk kontroversielle områder. Derfor er en del af spørgsmålene ubesvaret, herunder spørgsmål om ændring af finansielt tilsyn (de konservative ønsker tilsynet tilbageført til Bank of England, Labour ønsker omvendt et styrket FSA opretholdt); opsplitting af banker (liberaldemokraterne har dette som et hovedpunkt i sit manifest) og skat på finansielle institutioner (Labour lægger vægt på en global løsning, de konservative ditto men indikeret at ville gå enegang og indføre britisk afgift om nødvendigt).”

Henvendelsen fra Økonomi- og Erhvervsministeriet er blevet besvaret på forskellige måder, hvilket fremgår af sammenstillingen nedenfor.

2. Exit-strategier

2.1. De enkelte landes exit-strategier

Spanien og Belgien har ikke indført nogen exit-ordninger. I Belgien kan bankerne dog i nogle tilfælde beslutte at tilbagebetale de lånte penge.

Den svenske regering har fornylig forlænget de statslige støtteordninger til henholdsvis den 31. december 2010 (statsgaranterede lån) og den 17. februar 2011 (kapitalrekonstruktionsordningen). Den svenske regering tilsigter gradvist at udfase ordningen med statsgaranterede lån, men anser endnu ikke markedsf forholdene for normale.

Den norske kapitalrekonstruktionsordning er i princippet evigtløbende, men en række forhold gør det fordelagtigt for bankerne at tilbagebetale gælden. Likviditetsordningen, hvor bankerne får rådighed over statsobligationer ved at stille særligt dækkede obligationer til sikkerhed, løber i op til fem år.

Finland har nedtrappet det maksimale omfang af statsgaranterede lån fra 50 mia. euro i 2009 til 17 mia. euro i 2010.

Østrig har i tilfælde af kapitaltilførsel til banker en optrappingsklausul og en konverteringsmulighed, såfremt der ikke sker tilbagebetaling på de aftalte tidspunkter.

Den irske indskydergaranti vil blive udfaset, men hvornår afhænger af en række faktorer, herunder blandt andet situationen på de globale finansmarkeder og fundingmulighederne for de irske institutter.

Holland oplyser, at fra den 1. januar 2010 er prisen for statsgaranterede lån hævet, og i de tilfælde, hvor der er foretaget kapitaltilførsel, er der sikret et incitament til hurtig tilbagebetaling. Endelig vil de nationaliserede institutter blive solgt, når den finansielle stabilitet er blevet genoprettet, og markedsf forholdene er gunstige.

England har ikke besvaret spørgsmålet.

2.2. Tilbagebetaling af statslige tilskud

Norge, Finland, Østrig og England har ikke oplyst, om der skal ske tilbagebetaling af statslige tilskud.

Sverige oplyser, at der opkræves en årlig afgift for så vidt angår statsgaranterede lån. Med hensyn til kapitalrekonstruktionsordningen skal lån betales tilbage inden for 5 år, ellers sker der konvertering til aktier.

Belgien har ikke nogen konkrete regler for tilbagebetaling af statslig støtte. For så vidt angår aktier kan regeringen sælge dem på et tidspunkt.

Holland oplyser, at den pris, bankerne skal betale for den statslige støtte, anses for at være så høj, at bankerne helst undgår at gøre brug heraf eller betaler midlerne tilbage, når de ikke har brug for dem længere.

Irland oplyser, at der opkræves en afgift for den irske stats garantistillelse.

Endelig oplyser Spanien, at de igangsatte forholdsregler ikke indebærer direkte hjælp, hvorfor der ikke bliver tale om tilbagebetaling.

3. Opsplitning af finansielle virksomheder

På spørgsmålet om hvorvidt de enkelte landes regeringer har forslået lovændringer med det formål at opsplitte store finansielle virksomheder, har alle lande svaret nej, dog har England ikke svaret.

4. Begrænsninger ift. bankernes investeringsmuligheder

Ingen lande har foretaget lovændringer med henblik på at begrænse bankernes investeringsmuligheder. England har dog ikke besvaret spørgsmålet.

5. Beskatning

Der er ikke foretaget ændringer i beskatningen af banker i Sverige, Norge, Finland, Belgien, Holland og Spanien.

Østrig oplyser, at det overvejes at indføre en stabilitetsafgift for den finansielle sektor.

Irland oplyser, at der er indført regler, der begrænser bankers fradragsret for tidligere års tab.

England har ikke besvaret spørgsmålet.

6. Opbygning af krisefonde

Der er ikke i Norge, Belgien, Holland eller Østrig taget initiativer til opbygning af krisefonde.

Det er heller ikke tilfældet i Finland, men der overvejes for tiden forskellige muligheder, herunder en stabilitetsfond finansieret af den finansielle sektor.

I Sverige er der sådanne overvejelser, som skal finansieres af en årlig afgift på 0,036 pct. af de finansielle virksomheders passiver. Der er også overvejelser herom i Irland, men Irland har dog ikke oplyst nærmere.

Spanien oplyser endelig, at den spanske fond for lovbestemt omstrukturering af bankvæsenet til en vis grad betyder, at der er mulighed for hjælp til de pengeinstitutter, der har behov for at styrke deres solvens forud for en fusion.

England har ikke besvaret spørgsmålet.